ברביעי בשבת חמשה
עשר יום לחדש אלול שנת חמשת
אלפים ושש מאות ושמונה עשרה לבריאת
עולם למנין שאנו מנין בו במתא תונס דעל כיף ימא תקנא
איך הבחור הר שלמה יצ"ו בכר חושע הי אהרן כלישיש"ץ אמר לה
לשכחה בתולתא בת המניח הר יוסף ז"ל קנא
וישראל ואנא בשר אשפלת נאומך ואזנוך ואפרנס ואסובר ואקבץ ויתובו קהלכר
ויהיבנא ליכי מהר בתולתי אחיה וקים עלי מנכסי כסף זוזי מאתן דאינן עשרין וחמשא זוזי
דא ואתו ליה להר שלמה יתנא דינא לאנתו ודא נדוני דהנעלת ליה עם נפשה מבי נשא לביתה
בעלה בין בנדים וחפשיטין וכלי ערב וכסף וזהב שם סך תשע מאות והזהבים מוזבים פרט כל זהוב מהם לב
נצרי ויוקפם עלי התתן הנ בכליה ורשאי ורציה ומוסיף לה מדיליה סך ארבע מאות וחמשים מפרטו הנ שהם
תוספת שלוש על הנדוניא הנ אנב דאיך מתנה לה מחייט מתנת בריא מתנת שוקא מתנת פרהסיא מתנה
דלא למיהדר בה ודלא להשנאה מינה נמצא סך הכל בין עיקר ונדוניא ותוספת סך אלף ושלש מאות
ושישה וחמשים זהובים מפרטו הנ וכן אמר לנא התתן הנ אחריות שטר כתובתא דא ונדוניא ותוספת אלין
קיבלתי עלי ועל יורתאי כיתראי להתפרעא ולגבות מכל שפר ארעא וכסין וקנינין שיש לי תחת כל השמים שקניתי
ושעתיד אני לקנות נכסים שיש להם אחריות ונכסים שאין להם אחריות כולהן יהיו אחראין ועבאין לפיר עון שטר
כתובתא דא ונדוניא ותוספת אין מנאי וכן יתיאי מפראי ואפי מגילימא דאסתפאי בין בחייכ כין במות המנהג אנשי
המדינה וקנינו מיד התתן הנ בקנין סודר כדלקמן עמדו ומקפל דלא וכו דלא וכו וכרזל ונקי
ענני ונתן ענה בפיהם ה' בשם ה' משיח ענים לה' פלגי מים על שדה נתנה פרי עצה שם ה' בפיהם